

Av Jane McBride
(Basert på en sann historie)

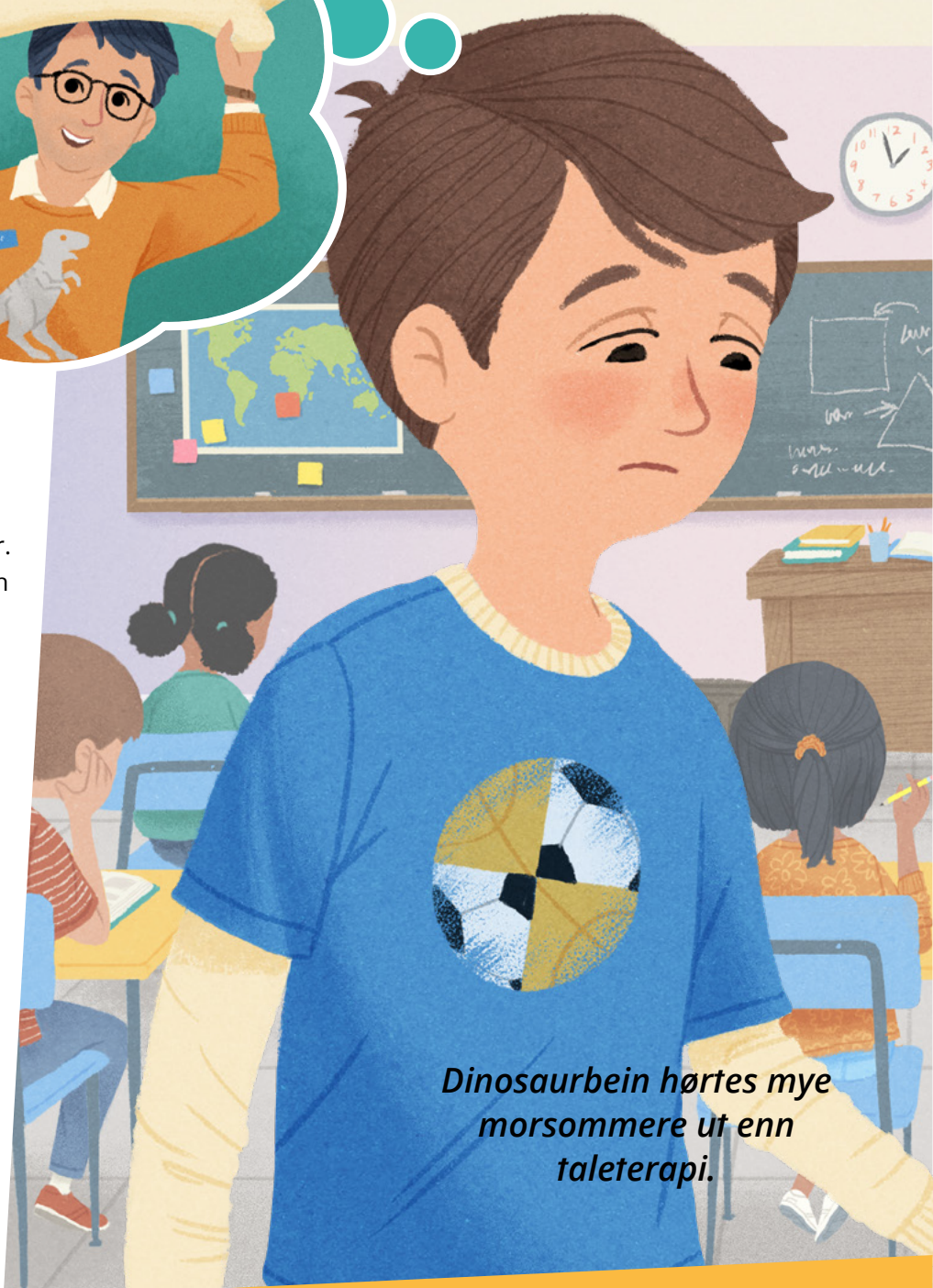
“Alex, det er på tide å gå i taleterapi,” sa miss Jenkins.

Alex bøyde hodet. Taleterapi var en spesiell klasse han gikk i. Han hadde problemer med å si noen ord og lyder. Så han måtte øve på dem i taleklassen noen ganger i uken. Hver gang han forlot sin vanlige klasse, følte han seg så flau!

Han så opp på læreren sin. “Kan jeg hoppe over det?” hvisket han. “Bare i dag?”

I dag skulle Mr. Timmons komme i Alex sin klasse for å snakke om dinosaurer. Mr. Timmons jobbet på et museum med mange kule dinosaurbein. Han skulle til og med ta med seg et bein som var tusenvis av år gammelt! Alex ville ikke gå glipp av det.

Miss Jenkins smilte. “Du må fortsatt gå til taleklassen din. Men kanskje du kommer tilbake i tide til siste del av Mr. Timmons foredrag.”

Dinosaurbein hørtet mye morsommere ut enn taleterapi.

Litt EKSTRA hjelp

Alex prøvde å smile tilbake, men han klarte det ikke. Han gikk langsomt til taleterapi-klasserommet. I klassen øvde de på å si den samme lyden om og om igjen. Å lære om dinosaurer ville vært morsommere.

“Jeg hater å si disse dumme lydene,” sa han til logopeden. “Jeg føler meg som en liten baby.”

“Du er ikke en liten baby i det hele tatt,” sa hun. “Vi trenger alle litt ekstra hjelp noen ganger. Visste du at jeg gikk i taleterapi da jeg var på din alder?”

Da følte Alex seg litt bedre. Han arbeidet hardt resten av klassen for å øve på lydene sine.

Da Alex kom tilbake til miss Jenkins klasserom, så han sin venn, Courtney, dra.

“Hvor skal du?” spurte han.

Courtney så ned. “Jeg har problemer med å lese. Jeg må gå på et spesielt lesekurs.” Courtney så flau ut.

“Det går bra,” sa Alex. “Jeg kom nettopp tilbake fra taleklassen. Jeg måtte lage den samme lyden om og om igjen hele tiden.” Han rynket nesen.

“Gjorde du det?”

Han nikket. “Jeg har gått i taleterapi de siste to årene.”

“Hvorfor visste jeg ikke det?” spurte hun.

Alex trakk på skuldrene. “Jeg sa det aldri til noen. Jeg var redd de ville gjøre narr av meg.”

“Jeg ville aldri gjøre narr av deg,” sa Courtney. “Jeg er glad du kom tilbake i tide til å se dinosaurbeinet. Det er veldig kult!” Hun vinket. “Jeg må stikke. Ser deg senere!”

Snart fant Alex ut at han og Courtney ikke var de eneste som gikk på andre kurs. Tommy gikk til en klasse for å hjelpe ham å lære bedre sosiale ferdigheter. Og Bekah gikk til en spesiallærer for å få hjelp med armen så den ble sterkere etter at hun hadde skadet den.

Nå var ikke Alex så lei seg for taleklassen sin. Han ønsket også å hjelpe de andre barna å føle seg bedre. Han øvde på å lese sammen med Courtney og snakket med Tommy i storefri. Alle trengte litt ekstra hjelp noen ganger, og det var greit! ●

Denne historien fant sted i USA.

Jeg får ekstra hjelp til å lese.

Jeg får ekstra hjelp med sosiale ferdigheter.

Jeg får ekstra hjelp med armen.

